

Ο Ελληνισμός της Βορείου Ηπείρου στις μέρες του κορωνοϊού

/ [Ομογένεια](#)

Η ενενηντάχρονη Βασιλική Κάτση στη Δρόβιανη, χωριό της ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία, κοντά στα σύνορα με την Ελλάδα, δεν πασχίζει να θυμηθεί πόσες μέρες έχει να αντικρίσει άνθρωπο.

Η Κάτση ζει παντελώς μόνη της στο ερημωμένο από τη φυγή των Ελλήνων κατοίκων του, φημισμένο για τις τέχνες και τα γράμματα, αυτό χωριό, απ όπου έλκουν την καταγωγή τους ο πρώην πρόεδρος της Δημοκρατίας Κωστής Στεφανόπουλος αλλά και η Μελίνα Μερκούρη. Εφτακόσιες πενήντα ψυχές είχε πριν μερικά χρόνια η Δρόβιανη και τώρα δεν έχουν απομείνει ούτε εβδομήντα άνθρωποί, όλοι τους υπερήλικες και μόνοι.

Μέχρις ότου ενσκήψει η λαίλαπα του κορονοϊού τα δυο παιδιά της Κάτση έκαναν

«βάρδιες» ανά εβδομάδα, ταξιδεύοντας από την Ελλάδα, όπου έχουν μεταναστεύσει, για να την φροντίζουν.

Τώρα, όμως, που η αλβανική κυβέρνηση στο πλαίσιο των προληπτικών μέτρων για τον κορονοϊό έκλεισε τα σύνορα και τα παιδιά της δεν μπορούν να πηγαίνουν πια στο χωριό, η καθημερινότητά της έγινε ακόμα πιο δύσκολη και αγωνιά.

«Αφήνω την πόρτα ανοιχτή μέρα-νύχτα, μήπως συμβεί το μοιραίο, να με βρουν εύκολα...», λέει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ.

Άλλη μια γυναίκα, μόνη και αυτή, η 83χρονη Κλειώ Δρόσου περιγράφει με απόγνωση:

«Δεν έχουμε ζήσει τέτοιες καταστάσεις ούτε στον πόλεμο. Παίρνω φάρμακα για την καρδιά, αλλά τώρα που έκλεισαν τα σύνορα δεν ξέρω τι θα γίνει. Ποιος περίμενε να κλείσουν ξανά τα σύνορα και να μείνουμε εδώ πέντε γέροντες;».

Τριάντα ακριβώς χρόνια από το άνοιγμα των συνόρων, με τα οποία το καθεστώς Χότζα κρατούσε «φυλακισμένους» επί μισό περίπου αιώνα τους Αλβανούς, οι μεθοριακοί σταθμοί διάβασης κλείνουν (προσωρινά) και πάλι. Για διαφορετικούς βεβαίως λόγους, ωστόσο για τους Έλληνες της Αλβανίας, που ζουν κυρίως στο νότο, ο επιπτώσεις είναι μεγάλες.

Στο συναισθηματικό επίπεδο τούς μεταφέρει σε σκοτεινές εποχές, κυρίως, όμως, αισθάνονται ότι απομονώνονται από τα συγγενικά τους πρόσωπα που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα και τους στηρίζουν ψυχολογικά και οικονομικά.

Το πιο σημαντικό ίσως: Η τροφοδοσία τους με φάρμακα, είδη πρώτης ανάγκης, αλλά και η μετάβασή τους στην Ελλάδα για ιατρικούς λόγους, επί του παρόντος καθίστανται διαδικασίες απαγορευτικές.

Και δεν είναι βεβαίως μόνο οι δυο ηλικιωμένες γυναίκες στην Δρόβιανη που αγωνιούν.

«Στις πάνω από 60 κοινότητες στον ελληνικό μειονοτικό δήμο Φοινικαίων ζουν απομονωμένες 1.700 οικογένειες συνταξιούχων, η πλειονότητά τους με προβλήματα υγείας», μας είπε ο γενικός γραμματέας του Δήμου Φοινικαίων Ζήσης Λούτσης. Η περίπτωση του χωριού Γαννιτσάτι, στην περιοχή των Αγίων Σαράντα, με τους δυο όλους κι όλους γερόντους είναι χαρακτηριστική, όχι όμως και η μοναδική.

Όπως αναφέρει ο δήμαρχος Φοινικαίων Χριστάκης Κίτσιος, ο Δήμος σε συνεργασία με τα μέλη των οικογενειών και τους συγγενείς των υπερηλίκων στην Ελλάδα,

όπως και με το γενικό προξενείο στο Αργυρόκαστρο, λειτουργούν δίκτυο για την εξασφάλιση και μεταφορά φαρμάκων. «Τα φάρμακα για τους ασθενείς συγκεντρώνονται σε συγκεκριμένα κέντρα στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις και από εκεί μεταφέρονται οργανωμένα στα Ιωάννινα για να φθάσουν στη συνέχεια στο δημαρχείο μας και από εκεί διανέμονται στους ασθενείς».

Η ίδια διαδικασία ακολουθείται και στον άλλο ελληνικό μειονοτικό Δήμο της Δρόπολης αλλά και για τον εφοδιασμό της Χιμάρας.

Ο Δήμος Φοινικαίων, επίσης, για να μπορέσει να συμπαρασταθεί στις απομονωμένες οικογένειες υπερήλικων αλλά και σε άπορες, ευπαθείς ή και με ειδικές ανάγκες οικογένειες, οργάνωσε ένα ολοκληρωμένο δίκτυο παροχής υπηρεσιών. «Καθημερινά», λέει ο κ. Λούτσης, «εφοδιάζουμε με τρόφιμα και άλλα απαραίτητα περισσότερες από 65 οικογένειες που δεν έχουν τη δυνατότητα να αυτοεξυπηρετηθούν».

Επίσης κλιμάκια γιατρών και νοσηλευτών παρέχουν σε εικοσιτετράωρη βάση τις υγειονομικές τους υπηρεσίες και εποπτεύουν τα προληπτικά μέτρα κατά του κορονοϊού.

«Η παρουσία μας δεν αφορά απλώς τα προβλήματα υγείας τους. Περισσότερο, οι υπερήλικες έχουν ανάγκη από ψυχολογική στήριξη» λέει ο υπεύθυνος γιατρός Ηλίας Γκαζέλης.

Μέσα σ' όλα αυτά, οι Έλληνες ομογενείς έχουν να αντιμετωπίσουν προβλήματα ασφαλείας καθώς τελευταία πλήθυναν ιδιαίτερα η ληστείες και οι διαρρήξεις σπιτιών. Στη Φοινίκη, για παράδειγμα, σημειώθηκαν μόνο την τελευταία εβδομάδα οχτώ ληστείες σε σπίτια ηλικιωμένων.

Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ